

ROTTERDAMSCH E COURANT.

De Abonnementsprijs is f 24 's jaars of f 6 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk.
Behalve aan het Bureau der Courant kan men zich bij alle Boekhandelaren en Postkantoren abonneren.
Enkele Nummers 10 Cents.

Bureau : Hoogstraat Wijk 10, N°. 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels . . . f 1.—
Iedere regel meer . . . . . - 0.20
Andere Advertentien per regel . . . . . - 0.20
Groot letters naar plaatsruimte. — Bij iedere Advertentie 45 Cents voor zegelregt en 1 Exemplaar der Courant.

KENNISGEVING.

Herziening der Kieserslijsten voor 1859.

De Voorzitter van den Gemeente-Raad van Rotterdam, Gelet op art. 7, 2de alinea, der Kieswet van den 4den Julij 1850 (Staatsblad n°. 37);
Noodigt de inwoners dezer gemeente uit, om, zoo zij elders den in deze gemeente in de Directe Belastingen zijn aangeslagen, daarvan uiterlijk vóór den 15den dezer maand ten Raadhuis, op het bureau van het bevolking-register, te doen blijken; komende ten deze in aanmerking, voor de *Personele Belasting* en het *Patentregt*, het dienstjaar 1858-59, en voor de *Grondbelasting*, het dienstjaar 1859.
De Voorzitter voornoemd waarschuwt de belanghebbenden dat ook zij, die de bovenbedoelde opgave reeds over vroegere jaren hebben gedaan, zich nu weder op nieuw moeten annieken en hunne *aanslagbiljetten* of een *uittreksel uit de kolieren der Directe Belastingen* over de bovengenoemde dienstjaren vertoonen, zullende anders hunne aanslagen in andere gemeenten dan te Rotterdam, bij de op handen zijnde herziening der kieserslijsten, niet in aanmerking kunnen komen.
Rotterdam den 1sten Februarij 1859.
De Voorzitter voornoemd,
J. F. HOFFMAN.

Wij Nederlanders hebben reden om met tevredenheid op het afgelopen jaar terug te zien. Het verlore ons van het Ministerie, dat door de onderwijs-agitatie van 1856 was voortgebracht; dat, in de allereerste dagen van zijn bestaan, van antirevolutionnaire zijde met groot gejuich was ontvangen, maar welhaast de banden die het aan den Heer Groen verbonden, verbrak; dat een onderwijs-wet onder zijn bestuur tot stand zag komen, een zonderlinge gelijkens biedende met het laatste wets-ontwerp van den Heer van Roenen; en dat eindelijk, na herhaalde nederlagen zich terugtrok, door slechts weinigen in den lande betreurd. Van den aanvang af droeg het Ministerie van der Bruggen de kiemen eener noodwendige ontbinding met zich. Welke was de oorzaak van zijn optreden? Een zekere adressen-agitatie, door de voorgenomen regeling van het lager onderwijs te weeg gebracht. Nu kunnen wij ons zeer goed voorstellen, dat de leden van het Ministerie van der Bruggen de gemoedelijke bedenkingen der petitionarissen deelden en zich geroepen achtten, aan de vereerende stem des Konings gehoor te geven en te beproeven, aan de ingebrachte bezwaren te gemoet te komen; maar wij begrepen nooit, waarom het Ministerie niet terstond zijn mandaat neerlegde, toen het gewaar werd, dat het den gegeven last niet zou kunnen volbrengen. Liever rekte men echter nog een tijd lang zijn ziekelijk bestaan, om eindelijk voor een ondubbeltzinnige meerderheid in de volksvertegenwoordiging te wijken. Nadat eerst de Minister van Financiën op zijne plannen de goedkeuring der Staten-Generaal niet had kunnen verwerven, en vervolgens ook het ontwerp-tractaat met België met algemeene

stemmen op ééne na was verworpen, vernam men, dat het geheele Ministerie den Koning zijn ontslag had aangeboden.

De val van het Ministerie van der Bruggen wekte weinig verwondering en weinig droefheid. Weinig verwondering, omdat het van den beginne af aan duidelijk was geweest, dat, hoe achtenswaardig zijne leden op zich-zelf ook waren, zulk een bewind in een constitutionneelen staat nooit in een lang leven zich zou kunnen verheugen; en weinig droefheid, omdat het niet veel tot stand had gebracht waardoor het zich de dankbaarheid en de sympathie des volks zou hebben kunnen verzekeren. De onderwijs-quaestie was, ja, geregeld, maar eigenlijk niet zoozeer door, als wel niettegenstaande het Ministerie; juist daardoor had het zijne natuurlijke vrienden van zich vervreemd en doberde het, zonder stand- en zonder steunpunt, tusschen de partijen door.

De namen der nieuwe Ministers, die zich met 's Konings vertrouwen vereerd zagen, werden met tevredenheid vernomen. Die namen bragten het bewijs met zich, dat met de rigting van het vorige bewind — indien het er eene had — gebroken was. Duidelijker werd dit nog, toen in de eerste bijeenkomst van de Tweede Kamer het Ministerie zich verklaarde ontrent de gedragslijn, die het zich voorstelde, te zullen volgen. Heeft dat Ministerie de verwachtingen bevestigd, die men koesterde? Heeft het tot dusverre de beloften vervuld, die het bij zijn optreden aflegde? Wij gelooven ja.

De gewigtige vraagstukken van de afschaffing der slavernij, van het beheer en de verantwoording der koloniale geldmiddelen; van verbeteringen en wijzigingen in ons belastingstelsel; van de spoorwegen — om van anders te zwijgen — werden in het verloop van jaar een schrede verder tot hun oplossing gebracht. Wel zijn er pessimisten, die in geen ontwerpen hun vertrouwen meer stellen, en verzekeren zich alleen dan te zullen verheugen wanneer zij — niet het ontwerp, maar de wet-zelve met oogen zien en handen tasten kunnen — wij rekenen ons onder de zoodanigen niet, en hebben met blijdschap die ontwerpen begroet; gedachtig, dat zij althans een aanvang zijn van vervulling van gebikten behoeften en luide uitgesproken wenschen; gedachtig ook, dat wij thans een Ministerie bezitten, waarvan wij met grond mogen verwachten, dat het onvermoed voort zal gaan op den ingeslagen weg.

In den tijd, toen de Vertegenwoordiging van haar arbeid uitrustte en tot den nieuwen, die haar wachtte, versche krachten gaarde, en toen het Ministerie met

de voorbereiding van talrijke wetsontwerpen zich bezighield — vierde gansch Nederland een heugelijk feest. De Prins van Oranje, hij, die eenmaal, zoo wij hopen, de kroon der Nederlanden dragen zal — bereikte den 4 september den leeftijd, waarop de eigenlijke opvoeding een einde neemt, en waarop de troonsopvolger volgens onze Grondwet eene eigenaardige plaats in den Staat gaat innemen. Een soort politieke mondigheid geeft den aanstaanden Koning het regt en de gelegenheid, zich van dat oogenblik af aan van nabij bekend te maken met het organisme van den Staat. Geen wonder, dat het Nederlandsche Volk met warme ingenomenheid dien 4den september begroette; geen wonder, dat men in vreugdebetoon wedijverde. Het gold een gebeurtenis, voor het Huis van Oranje, voor het Volk en voor den Staat van even groot belang. Geen wanklant liet zich dan ook te midden van de algemeene feestvreugde vernemen. Verblijvend, beoedigend verschijnsel voorwaar! Slaat den blik op andere Landen, en ziet, hoe dáár het gejuich des Volks nu afgedeld, dan afgedwongen wordt; weet, dat de luidruchtige stemmen, die dáár de lucht doen weergalmen, morgen voor een ander veil zijn; weet, dat daar geen Vorstennaam in staat is, oude veeten ook slechts voor één oogenblik te doen zwijgen, en harmonie, ook slechts voor één dag, te brengen onder de zonen van hetzelfde Vaderland! En zijt ge vermoed en walgt gij van die gekochte bijvalsbetuigingen, zonder gloed en zonder leven — wendt dan het oog naar uw Vaderland heen, en ontvangt op nieuw de overtuiging, dat hier de naam van den Vorst en van zijn Huis leeft in het hart van elken Nederlander, dat hier alle partijen dit ééne gemeen hebben: eerbied voor de wet, en liefde voor Oranje. Laat ons de duistelingen bestrijden, die ook daarin verdeeldheid willen zaaijen, aan wie de eendragt van het Nederlandsche Volk een doorn in het oog is, omdat juist die eendragt een onverbreekelijke dam is, die de vervulling van hunne zelfzuchtige wenschen in den weg staat; die voorgeven, dat alleen bij hen liefde voor het Huis van Oranje gevonden wordt; die twist en tweedragt stoken waar ze kunnen. Klein is, Gode zij dank, hun partij, gering hun aantal. Maar toch, bestreden moeten zij worden, tot dat er de dood op volgt: want noch het Stamhuis van Oranje-Nassau, noch het Nederlandsche Volk heeft gevaarlijker vijanden.

BUITENLAND.

LONDEN den 31 Januarij.

Verscheiden dagbladen hebben gezegd dat Koningin Victoria zich naar Berlijn begeven zal, om de doopplechtigheid van haren Kleinzoon bij te wonen, maar

dit wordt nu wedersproken, en wel met bijvoeging dat Prinses Frederik Willem van Pruisen daarentegen, bijaldien alle omstandigheden gunstig zijn, in het voorjaar naar Engeland zal komen, om hare Ouders te bezoeken.

— De Morning Advertiser, het aan de zaak van lord Palmerston verknocht dagblad, beweert wel dat onder de Ministers groote oneenigheid over het vraagstuk der Parlementaire hervormingen heerscht en dat de partij van den teruggang tot hiertoe de overhand daarbij behouden heeft, maar tot hiertoe wordt de waarheid dezer verzekering door niets bewezen, zoodat men, in stede van daaraan blindelings geloof te hechten, beter doen zal nog eenige dagen, tot na het openen der Parlements zitting, geduld te oefenen. Intusschen heeft de laatste redevoering, eenige dagen geleden door den heer Bright in eene openbare vergadering te Rochdale uitgesproken, algemeenen en diepen indruk gemaakt. Zijn betoog, dat alle eischen der hervorming-gezinden moeten volgehouden, geene enkele daarvan prijsgegeven moet worden, overtrof in helderheid en welsprekendheid al de vroeger door hem over hetzelfde onderwerp gehoudene toespraken.

Dit vraagstuk is echter op verre na het eenige niet waarover men het gevoelen en de voornemens van het Derby-Kabinet verlangt te vernemen. Ten opzichte der Italiaansche zaken vooral verkeert dat Ministerie in eene ver van gemakkelijke stelling. Naar de vroegere handelingen van graaf Derby en zijne oude vrienden te oordeelen moet men hen toch geneigd achten om die moeilijkheden zoo lang mogelijk te laten rusten, althans Oostenrijk niet in het ongelijk te stellen, terwijl lord Palmerston daarentegen, als hij en zijne vrienden aansporen om tegen die Mogendheid partij te kiezen, een groot deel der Engelsche Natie op hunne zijde hebben zullen.

— Van 10 februarij af worden door de Engelsche brievenposterie geene andere brieven binnen 's Lands verzonden dan die met postzegels gefrankeerd zijn; in dien een brief niet genoegzaam gefrankeerd is, wordt hij wel verzonden, maar moet de geadresseerde het ontbrekende betalen, benevens een stuiver daarboven. Indien een brief geheel ongefrankeerd in de brievenbus wordt gevonden, wordt hij door de administratie, zoo mogelijk, aan den afzender teruggegeven. Reeds nu is het frankeren der brieven in Engeland het algemeene gebruik; schier de eenige uitzondering daarop zijn bedelbrieven en brieven die alleen moeten dienen om den geadresseerde te kwellen, zoodat vele huizen thans tot regel hebben, geene ongefrankeerde brieven aan te nemen.

— Wat vroeger nooit geloofd zou zijn door wie den nationalen smaak der Engelsen ten opzichte van het toneel kennen, wordt thans meer en meer waarheid, namelijk dat de Fransche Opera Comique hier den grootsten opgang maakt. De schouwburg van Sint James, waar het Fransch toneelgezelschap onder directie van den heer Remusat vier malen in iedere week optreedt, kan bij elke voorstelling het aantal der toeschouwers nauwelijks bevatten. Zeer veel brengt het voortreffelijk spel van mev. Faure daartoe bij, die telkens als zij optreedt herhaaldelijk teruggeroepen en dan met bloemen en kransen als overstelt wordt.

— Men heeft berekend dat zich onder de bevolking dezer hoofdstad thans 30,000 dieven, 20,000 bedelaars en 10,000 spelers van beroep bevinden.

— Uit de door de stoomboot Alps te Liverpool aangebrachte berigten blijkt nog, dat de President der

Hoogduitsche Opera.

TANNHÄUSER
VAN
RICHARD WAGNER.

De buitengewone voorstelling, welke zaterdag den 22sten laatst, door het Hoogduitsche opera-gezelschap van Amsterdam gegeven werd, mogt voor de Rotterdamsche kunstvrienden in vele opzigten belangwekkend genoemd worden. Het gold hier niet minder dan eene eerste kennismaking met de sedert eenige jaren zoo veel gezocht makende Zukunfts-Musik van Richard Wagner, van een man, die, gewaand met een tweeledig talent als dichter en componist, zich aan het hoofd eener partij heeft gesteld, welke aan de dramatische dicht- en toonkunst in hare bestaande vormen ten eenenmale den oorlog heeft verklaard en van enorme hervormings-plannen zwanger gaat, welke gevolgen thans nog niet te berekenen zijn.
Dat deze eerste kennismaking slechts zeer weinigen of liever bijna niemand geheel bevredigd heeft, zulks verwondert ons in geenen deele. De muziek van Wagner, enkele momenten uitgezonderd, is volstrekt niet geschikt om au premier abord begrepen te worden. Zij biedt daartoe veel te weinig rustpunten voor het gehoor aan, zoodat zelfs de meer goeufende hoorder zich in eene vreemde situatie bevindt, welke hij zich zelf eigenlijik niet verklaren kan, maar waardoor hij toch van een genoegen beroofd wordt, hetwelk men niet gaarne mist, namelijk: te begrijpen, wat men hoort of ziet.
Dit neemt echter niet weg, dat wij het publiek geenszins het bezoeken eener tweede voorstelling van Tannhäuser kunnen afraden en stellig durven verzekeren, dat men alsdan meer genoegen zal hebben. Wij spreken hier uit eigen ervaring, aangezien wij ons zeer goed herinneren, bij ons tweede bezoek dezer opera te Leipsig, veel waarlijk schoons in de Wagnersche muziek ontdekt te hebben, hetwelk ons bij de eerste voorstelling ontgaan was. Intusschen bleef

er nog veel overig, hetgeen ons volstrekt niet bevredigen konde, en in dit gevoelen vonden wij ons bij de alhier gegeven voorstelling andermaal bevestigd.

Wil men intusschen de regtvaardigheid niet te kort doen, dan dient het juiste standpunt der critiek geheel bepaald te zijn naar de wijze, waarop de kunstenaar met zijn werk optreedt. Geschiedt deze optreding zonder pretentie of bijzonder geruchtnakende omstandigheden, zoo behoeft de critiek zich slechts te bepalen tot eene toetsing aan de regelen der aesthetiek en techniek, maar, — waar die optreding vergezeld gaat van kenmerkende feiten en zich wil forceren door gewelddadige afbreking van het bestaande, daar wordt de critiek als van zelve gedwongen hare gewone rigting te verlaten en in het strijdpeld te treden ter verdediging van hetgeen waarlijk schoon en goed is. Reeds lang waren Wagner's Tannhäuser en Rienzi aan het hooftheater te Dresden opgevoerd en de ouvertures dezer opera's elders gehoord geworden, toen nog niemand aan eene Zukunfts-Musik dacht, veel minder daarvan sprak. Eerst vele jaren later, nadat Wagner wegens deelneming aan de revolutie van 1848 de wijk naar Zwitserland had moeten nemen en zich eene partij voor hem gevormd had, met Frans Liszt en Brendel aan het hoofd, maar vooral eerst na de uitgave van zijn eigen ophelderings-geschrift: „Drei Operndichtungen von Richard Wagner“, in welk geschrift niet alleen de oude vormen der opera werden aangetaast, maar stout weg alle bestaande muzikale vormen voor verouderd werden verklaard, het tijdperk der vinding op muzikaal gebied met Beethoven werd gesloten geacht, en alle oorspronkelijkheid aan de latere componisten zonder onderscheid, ook Mendelssohn en Meijerbeer, werd onzegd; — eerst toen, zeggen wij, brak de revolutie in Duitslands muziekwereld uit, en traden er mannen op, die de afgeleefdheid der bestaande muziek niet godschiks wilden aannemen en Wagner's stellingen aan zijne eigene werken begonnen te toetsen. Had Wagner echter bestrijders, hij vond niet minder warme verdedigers. Jaumer slechts, dat de laatsten, of anders gezegd de Wagnenamen, eensdeels zich te veel ophielden met idealiseren, anderdeels de zwakteid hunner wapenen wilden vergoeden door schelden. Vooral waren het Mendelssohn en Meijerbeer, die van den kant dezer partij ruwe en dikwerf hoogst onbeschaamde aanvallen hebben

moeten doorstaan. Daarentegen bood Wagner in zijne werken te veel zwakke punten aan, om niet door zijne bestrijders, waarover vele zeer bekwame, in menig opzigt totaal geslagen te worden. De slotsom van den strijd is dan ook, dat Wagner, hoe vele verdiensten hij ook als dichter en componist bezitten moge, als kunst-reformator ontgenezeggelijik het pleit verloren heeft.

Wagner is een idealist. Dat hij zijn ideaal niet bereiken kan, strekt hem niet tot verwijf; want wij gelooven niet, dat sedert het bestaan des menschloris ooit eenig groot man, ook bij het scheppen van het grootste kunstwerk, zijn ideaal bereikt heeft. Het ideaal moet groot en verheven zijn, want van lager standpunt uitgaande kan de mensch geen groot werk scheppen. Het is echter gelijk aan de quadratuur van den cirkel, welke slechts bij benadering kan gevonden worden. De perken, welke den menschelijken geest hier op aarde gesteld zijn, brengen dit als van zelve mede. Het is daarom niet zoozeer de verhouding van Wagner tot zijn ideaal, als wel het ideaal zelf, hetwelk als oorzaak van zijne in sommige opzigten mislukte kunstwerken moet beschouwd worden. Waar de theorie niet deugt, wordt zij door de praktijk beschaamd gemaakt. En vraagt men nu, wat wil Wagner? dan is het antwoord niet moeilijk te geven. Hij wil eene éénheid van woord en toon, welke geen mensch begrijpen kan; hij wil eene toekomst-musiek daarstellen, welke aan geene bepaalde uitgedrukte gedachten noch aan geregde vormen gebonden zal zijn, maar rekent daarbij niet op het menschelijik gehoor, hetwelk bepaalde rustpunten en vormen noodig heeft om muziek te kunnen begrijpen en verstaan. Om zijn ideaal te bereiken stort hij zich in een maastroom van toonschilderingen, waaruit hij zich zelf vernemenigmaal slechts met moeite kan redden, en waardoor eene muziek ontstaat, welke in waarheid het schoonheidsgevoel kwetst.

Maar hij kan zoodanigen strijd niet altijd volhouden; hij moet van tijd tot tijd zijnen geest rustpunten aanbieden, en juist dáár, waar de idealist voor den componist moet plaats maken, dáár heeft Wagner veel schoons geleverd. Maar dáár ligt ook zijn ideaal — dáár is het ook met zijn toekomst-musiek gedaan — dáár laat hij even als ieder ander componist bepaald uitgedrukte gedachten en motieven in gewonen vorm hooren.

Van het algemeene tot het meer bijzondere overgaande, willen wij thans Wagner in zijne verschillende hoedanigheden als dramaturg, dichter en componist beschouwen. Dat de meeste opera's uit een dramatisch oogpunt beschouwd grove gebroken bezitten, is een fait accompli, hetwelk door niemand zal geïochend worden. Maar vraagt men, of alle tot dus verre geschrevene opera's-texten zoo gebrekkig moeten geacht worden en of de Wagnersche drama's bepaald de voorkeur boven alle andere verdienen, dan kan die vraag zonder partijligheid niet bevestigend beantwoord worden. Al dadelijk kunnen wij drie opera's noemen, welke, wat dramatische waarde betreft, de Wagnersche stukken ten eenenmale overtreffen, namelijk de Hugonoten, Norma en Fidelio. De eerstgenoemde opera is reeds lang als dramatisch meesterstuk erkend geworden, zoolwel om de belangwekkende karakteren en toestanden der 3 hoofdpersonen Raoul, Valentine en Marel, als om de hoogst karakteristieke en historisch getrouwe schildering van den maatschappelijken en godsdienstigen toestand der 16de eeuw, welke ons in de eerste en vierde acte dezer opera gegeven wordt. Weinig minder lof mag men toekennen aan den dichter van Fidelio, die ons in Leonore een tooneel van huwelijksliefde en vrouwelijke volharding voor ooggen stelt, terwijl men gedwongen wordt in Norma de edelste zelfopoffering en de terzijdestelling van alle wraak, het toppunt van heidensche deugd, te bewonderen. Kan nu Richard Wagner in zijne werken één karakter opnoemen, hetwelk met de bovengenoemde in waarde gelijk staat? Neen!! De zwakke zijde van Wagner als dramaturg is ongetwijfeld de keuze zijner onderwerpen, uit het gebied der sagen. Zijn Rienzi maakt hierop de eenige uitzondering. Niet, dat wij de sage of volksmythe als dramatische stof onbepaald verwerpen, maar dan dient zij ten minste eenige belangrijke handeling ten grondslag te hebben. Wagner evenwel heeft in zijn Tannhäuser en Lohengrin de vrijheid genomen twee op zich zelve hoogst onbeduidende sagen met historische feiten zoodanig te verbinden, dat daaruit een allerongelukkigst mengelmoes is ontstaan, hetwelk hij romantische opera gelykt te noemen.

Zoo vinden wij dan in Tannhäuser de sage aangaande het bezoek van dien ridder in den Wellustberg en zijn éénjarig verblijf aan het hof der wellustige godin Holda of Venus, vereenigd met den historischen

Vereenigde Staten geweigerd heeft op de vraag van het Huis der Representanten te antwoorden, of de Regering er officieel van verwittigd geweest is dat Engeland en Frankrijk zich tegen het verkoopen van het eiland Cuba door Spanje verzetten zouden. — De secretaris der thesaurie heeft het Congres een plan voorgelegd om de uitgaven voor het inruken der belastingen met 400.000 dollars te verminderen. — Alvorens de Engelse gezant, lord Napier, de Vereenigde Staten verliet, zou hem denkkelijk een eere-aanblijft worden aangeboden.

— In Haïti is de omwenteling nu geheel voltooid. Intusschen heeft het hoog gerechtshof des Lands bevel ontvallen om Soulouque uit hoofde van verschillende misdaden te vonnissen. Hoofdzakelijk wordt hij beschuldigd van, zonder eenigen vorm van proces, de kerkers met burgers te hebben opgevoeld; fondsen die uit de opbrengst van den koffijgoest en den verkoop van hout voortvloten en het nationaal toeleven toebehoorden, aan die bestemming onttrokken te hebben; bankpapier in zijn persoonlijk belang te hebben doen uitgeven; een stelsel van gewapende overrij op de kust ingevoerd en daardoor de eer- en de belangen van vele Haïtianaan en vreemdelingen gekrenkt te hebben, door hen te beletten hunne ver-lijtingen na te komen.

PARIJS den 31 Januarij.
Zal de stand van zaken in Italië tot oorlog leiden of niet?

Deze vraag blijft men dagelijks herhalen, maar het antwoord moet men schuldig blijven. Deze ziet het lus en gene weder anders in, maar verder dan gissen- n rednemen op meer of minder aansienlijke gron- len komt men niet.

In dezen toestand ziet men steeds verlangend uit, lat een der dagbladen, welke meer of minder direct nder den invloed der Regering staan, zijn gevoelen zal mededeelen. Daar daagt nu de Constitutionnel op met een artikel, waarin in het breede de krijgsmagt wordt opgesomd waarover Frankrijk zou kunnen beschikken ten behoeve van een oorlog buiten zijn gebied. Ziet gij, zeggen zij die steeds oorlog voor- pellen, hoe geheel ten strijde Frankrijk is uitgerust n hoe de Regering als het ware reeds brandt van verlangen om den krijg aan te vangen en huanne taal n houding zijn van dien aard alsof het kanongebul- ler hun reeds in de ooren klonk. De mannen des redes, namelijk zij die thans in geen deele voor een oorlog beducht zijn, spotten met die vrees en vragen of de Regering, wanneer zij in ernst het voeren van een oorlog begeerde, onnoozel genoeg zou zijn om len vijand tot in alle bijzonderheden bekend te ma- en met hare magt; neen, zeggen deze, het artikel n den Constitutionnel heeft geen ander doel dan om ertoon te maken en in invloed uit te oefenen op diplo- matieke onderhandelingen, waarbij Frankrijk eene vijziging van den tegenwoordigen stand van zaken n Italië hoopt te verwerven.

Het artikel van den Constitutionnel, ofschoon het uimschoots voetsel verleent tot nieuwe gesprekken, oert dus in den grond der zaak niets verder, want le gevoelens over het vraagstuk van den dag blijven ven verdeeld.

Groot is het aantal leden van het Wetgevend gichaam, dat zich reeds in deze hoofdstad bevindt. n bij hunne voorloopige beraadslagen in de zaalen Pas-Perdus moeten zij eene zeer vredelievende temming betoon hebben, waarvan zij een blijk villen geven door geen militairen tot voorzitters hunner ureauen te benoemen.

Nu ik toch van het Wetgevend Ligchaam gewaan- ik u tevens wel mededeelen, dat er geen plan unt te bestaan om de bepaling der jaarlijksche otatie voor Prins Napoleon bij gelegenheid zijns urchers aan het oordeel dier Vergadering te onder- epellen. Die bepaling zou bij een Senaatsbesluit ge- edenen. De dotatie zou 500.000 francs groot zij. reeger is aan Prins Jérôme en zijne beide kinderen ene som van 1.500.000 francs als civiele lijst toege- end, waarvan Prins Jérôme jaarlijks 1.000.000 francs, rns Napoleon 300.000 francs en Prinses Mathilde 00.000 francs genoot. Krachtens het te nemen senaatsbesluit zal Prins Napoleon derhalve bij ge- enheid zijns huwelijks een inkomen van 800.000 fr. enieten.

Naar de telegraaf meldt, zijn de jonggehuwen isteren avond ten zeven ure van Turijn te Genua angekomen. Donderdag aanstaande worden zij in eze hoofdstad verwacht, waar zij denkkelijk op luister- olle wijze zullen worden ontvangen.

— Het bereids vermeld artikel van den Con- itutionnel, tot wederlegging der berekening van et totaal der beschikbare Franse koningstij- oor de Daily News, maakt ook het onderwerp er beoordeeling door andere bladen uit. Zee-

ongunstig is die beoordeeling van de zijde der Legi- timistische Gazette de France, die de stelling hoogst verderfelijk noemt dat de vrede des te meer verze- kerd zou zijn, naarmate Frankrijk een meer ontzettend getal soldaten aan Europa vertoonen kan. want, zegt, de Gazette, de ondervinding heeft meer dan eens geleerd dat de nuttelooze voorbereidselen tot een oorlog de natie op minstens evenveel geld als de oorlog zelf te staan kwamen, en hoe de gemakkelijke wijze op welke men het zwaard kon trekken de hoofd- oorzaak van verschillende oorlogen geweest is, die Frankrijk in den loop dezer eeuw tegen geheel Europa heeft volgehouden, en welke het, ten slotte, binnen engere en meer gevaarlijke grenzen dan het vroeger had hebben achtergelaten.

— De groote restauratiewerken aan de kerk van Nôtre Dame alhier zijn nu tijdelijk gestaakt en men betwift of er niet wel vijf of zes jaren vóór de geheele voltooiing daarvan zullen verlopen.

— Aan het stationsgebouw te Langres heeft een ongeluk plaats gegrepen. Twee treinen zijn tegen elkander gestooten, waardoor rijkruigen verbrijzeld en reizigers gewond zijn. Niemand heeft daarbij echter het leven verloren en men hoopt zelfs dat de wonden van geen ernstigen aard zullen zijn.

— Een in den Moniteur de la Flotte opgenomen schrijven uit Tourane van den 5 december ll. strekt zeer tot eere van den admiraal Rigault de Genouilly. Deze chef der expeditie, zoo wordt daarin gezegd, legt een bewonderenswaardigen en onvermoebaren ijver aan den dag; hij wil zich persoonlijk er van overtuigen dat alle zijne bevelen behoorlijk worden nagekomen, en wanneer dit het geval is, kan men begrijpen dat zijne taak niet zeer gemakkelijk is; de chef der expeditie moet toch voorzien in al de eischen van een leger te velde en dat zoowel te land als ter zee, en zulks met het beperkte personeel eener enkele scheeps-divisie. Zijne onderhoorigen zijn dan ook met werkzaamheden overladen en kunnen alleen aan zoo veelvuldige verplichtingen voldoen, aangeprikkeld als zij worden door de begeerte om hunnen wakkeren aanvoerder genoegen te geven. Men zag steeds het bevel tot voorwaarts trekken te gemoet en dat bevel zoo dan ook reeds gevolgd zijn zonder het slechte weder dat eene staking der werkzaamheden noodig gemaakt had. Men hield het echter voor zeker, dat de togt naar Hué binnen eene maand zou worden voortgezet. „Het werk is moeijelijk,” dus luidt het schrijven, „maar het is opgevat en voorbereid op eene wijze welke geschikt is om in alles met zwakke middelen te voorzien. Men mag derhalve hopen, dat, even als de expeditie tegen China, ook die welke wij aanvaarden spoedig met een goeden uitslag zal worden bekroond. De gezondheidstoestand is goed en de geest in de geleerden uitstekend.”

— Een telegrafisch bericht uit Madrid van gisteren meldt, dat het officiële blad het Koninklijk besluit mededeelt, waarbij het Ministerie wordt gemagtigd het budget in werking te brengen vóór dat hetzelfde nog is aangenomen en verder tot het heffen der belastingen.

De Portugesche Kamers hebben met eenparige steunen eene dotatie van 90 contos reis toegestaan aan de infante Maria Anna en 30 contos reis voor de kosten tot voltrekking van haar huwelijk.

KEULEN den 31 Januarij.
De gelukwensch des Keizers van Oostenrijk aan Prins Frederik Willem van Pruisen is, na die van Koningin Victoria, de eerste geweest welke te Berlijn ontvangen werd, waarbij het opmerking verdient dat Keizer Frans Joseph dien gelukwensch heeft afge- zonden vóór dat de dépêche van den Prins Regent, die het geboortebericht behelste, Weenen bereikt kon hebben. Vermoedelijk was de Keizer derhalve door den Oostenrijkschen Gezant te Berlijn reeds van de heugelijke gebeurtenis verwittigd.

— Over de loopende geruchten wegens buitengewone bewegingen der Oostenrijksche troepen liet een vornaam Weener dagblad zich dezer dagen dus uit: „De bewegingen onzer troepen hebben het publiek zoo zeer verbaasd dat het zich aan de zonderlingste visioenen heeft overgegeven. Men zou denken dat geheel Oostenrijk in een kamp herschepen is en dat men aan alle kanten niets anders dan marcherende troepen ziet. Zoo hebben sommige dagbladen dezer dagen van de mobilisering van het legerkorps in Gallicië gedroomd en de voorgewende zamentrekking van Russische troepen daaraan vastgeknoot. Al deze geruchten hebben geen ander doel dan om de ongerustheid levendig te houden, en men slaagt daarin maar al te veel. Wat het Oostenrijksche leger betreft, slechts in twee gevallen heeft men tot hiertoe gezien dat die korpsen volkomen mobiel zijn, maar nog geenerlei stelling berigt van eene buitengewone be- weging des Russischen legers ontvangen, en eene zooda- nige beweging bij onze naburen zou gewis eerder

te Weenen dan te Parijs of Brussel bekend zijn. Nog een andere leugen is dezer dagen verspreid, namelijk dat een geheel Oostenrijksch regiment tot versterking der bezetting van Ancona op marsch was. Maar nu kunnen wij stellig zeggen, en de burgers van Ancona zullen het gaarne getuigen, dat slechts eenige manschappen van de artillerie en genie derwaarts zijn gegaan, en zulks alleen ter vervanging der ontslagenen of overledenen, wier aantal in den laatste tijd zoo groot is geweest, dat zij door die welke derwaarts gaan ter naauwernood vervangen kunnen worden en de Oostenrijksche bezetting van Ancona ten slotte nog zwakker zijn zal dan vóór den hachelijken toestand waarin wij verkeeren.”

PER TELEGRAAF.

BERLIJN den 1 Februarij.
De Kroonprinses en de jonggeboren Prins blijven den besten welstand genieten.

WEENEN den 1 Februarij.
De uitvoer van paarden is verboden aan de grenzen van Lombardie en Tyrol en aan de zeezijde.

BELGRADO den 31 Januarij.
De Sceptchina heeft bepaald, den Minister en den Semaat af te zetten.

BINNENLAND.

's GRAVENHAGE den 1 Februarij.
Heden wordt alhier op de gebruikelijke plegtige wijze gevierd de 51ste verjaardag van H. K. H. Mevrouw de Prinses Frederik der Nederlanden, zoo door het uitsteken der vlaggen van alle openbare en vele particuliere gebouwen, als door het bespelen der klokken enz. Des voormiddags hebben al de leden van het Koninklijk gezin hunne gelukwens- schingen aan H. K. H. gebracht. Des middags ten 12 ure hebben de troepen van het garnizoen in de Maliebaan eene luisterrijke parade gehouden, welke door het schoonste weder werd begünstigd. Des namiddags heeft er ten Hove een groot diner en gala plaats gehad, hetwelk door al de leden der Konink- lijke Familie, de Ministers enz. werd bijgewoond. De kapel van het regiment grenadiers en jagers heeft zich bij afwisseling doen hooren.

Het dejeuner, heden ten 1 ure bij Z. K. H. Prins Frederik gegeven, werd behalve door de Vorstelijke Familie, ook door HH. DD. HH. Hertog Bernhard van Saksen-Weimar en Prinses Anna bijgewoond.

— De heer mr. J. Luzac, advocaat te Leyden, is benoemd tot chef der nieuw georganiseerde afdeling statistiek bij het Gouvernement van Zuidholland. Naar men wil zal die afdeling binnen kort eene aanmerkelijke uitbreiding ondergaan: bereids zijn 2 adjunct-commiesen die afdeling toegevoegd.

— Aan het hôtel *Paulez* is afgestapt de heer C. A. de Brauw, generaal-majoor bij het leger in Oost-Indië.

— Aan de dienaren der politie heeft de baron van Brienens eene gift doen toekomen ter belooning van de diensten door hen bewezen bij gelegenheid van den jongsten brand in het huis in de Hooge Nieuwstraat.

In de zitting van den Hoogen Raad van heden is uitspraak gedaan in de zaken van F. W. B. en A. Q. vischverkooper te Gorinchem. De eerste was bij arrest van het Prov. Gerechtshof in Zuidholland ter zake van lasterlijke aanbrenging bij geschrift tot onderscheidene straffen veroordeeld, terwijl de tweede bij arrest van hetzelfde Hof, met vernietiging van een vonnis der Arrondissement-Regbank te Gorinchem, was ontslagen van alle rechtsvervolgving ter zake van overtreding eener publicatie van 24 februarij 1806, houdende bepalingen in het belang der waterstaats- werken en rivieren. In de zaak van B. heeft de Hooge Raad de voorziening verworpen en beslist dat art. 373 code pénal van toepassing is op hem die ene gedane klage door den bevoegden ambtenaar laat in geschrift brengen en dat het onnoodig is dat de klager dit zelf doet.

In de tweede zaak heeft de Raad de publicatie van 1806 op het feit toepasselijk verklaard, en, met vernietiging van het arrest van het Hof, het vonnis der Regbank te Gorinchem, waarbij de gerequireerde tot eene geldboete van f 600 was veroordeeld, be- vestigd.

— Het Provinciaal Gerechtshof in Zuidholland heeft heden uitspraak gedaan in de zaak van J. de Mooy, appellent van een vonnis der Arrondissement-Regbank te Leyden, waarbij hij ter zake van moedwillige mishandeling, welke beletsel tot persoonlijken arbeid van meer dan 20 dagen heeft veroorzaakt, tot 3 jaren gevangenisstraf is veroordeeld; en van den officier bij die Regbank tegen genoemden Mooy en J. Glas- bergen, de laatste als medeplichtig aan die mishande- ling. Het Hof heeft het vonnis ten opzichte van Mooy

bevestigd, doch de schuld van Glasbergen als niet bewezen aangenomen en zijne onmiddellijke in vrij- heid stelling bevolen.

— Men verneemt, dat de voortzetting van de pleidooien, over het regtsgeding der stad Leyden tegen den Staat, betreffende het Haarlemmermeer, bepaald op vrijdag den 11 dezer, is uitgesteld tot maandag den 14 dezer.

— In de zitting van den Gemeenteraad alhier van heden heeft de Voorzitter onder anderen medegeleed: dat is ingekomen a, het rapport van de commissie bestaande uit zeevarenden, betrekkelijk de daarstelling van eene zeehaven te Scheveningen; b, een rapport van den gemeente-architect op het werk van den heer F. J. Moet, betrekkelijk de verbetering van den watertoestand dezer gemeente; in afwachting van dit rapport is de behandeling van het voorstel, dat heden aan de orde was, verdaagd tot eene der eerst- volgende zittingen; c, een request van den heer C. L. Keurenaer en 26 andere ingezetenen, houdende verzoek dat het Spui moge begrepen worden onder de te dempen grachten; d, een adres houdende mededeeling van denkbeelden omtrent de waterver- versching in deze gemeente.

Voorts zijn benoemd de heeren Polak Daniëls en Camp tot leden en de heeren Landry, Gebel, de Pinto en de Charro tot plaatsvervangers ter bijwoning der loting voor de nationale militie en tot lid der hoofdcommissie voor de armeninstorting de heer Hooff.

De overige aan de orde gestelde punten van min- der aangelang zijn allen aangenomen. Onder an- deren is besloten *Niodski* eene gratificatie toe te ken- nen van f 100, en is op voorstel van den heer Meijer de behandeling van het voorstel van Burgemeester en Wethouders, strekkende om de bezoldiging van den controleur op de visitatie der publieke vrouwen vast te stellen op een *minimum* van f 1300 en een *maximum* van f 1600, tot eene volgende zitting verdaagd, ter- wijl nu in eene zitting met gesloten deuren de nood- zakelijkheid zou besproken worden van de benoeming van zulk een controleur.

— Als merkwaardige bijzonderheid vermelden wij, dat aan de bureaux van politie op de Grootemarkt alhier voorhanden liggen vijftig guldens, zijnde het bedrag van een muntbiljet, *drie jaren geleden gevonden*, in den omtrek van de Vlietsteeg, bij het sloeb van Willem Kleyn.

— De heer B. M. Perk heeft onlangs bij circulaire bekend gemaakt, dat hij om de geringe ondersteuning, die zijn voornemen tot oprigting eener groote Beijersche stoom-bierbrouwerij is te heurt gevallen, dat plan voorloopig opgegeven en zijne brouwerij naar een geheel nieuw en beter stelsel ingerigt had.

ROTTERDAM den 1 Februarij.

Heden wordt alhier de een en vijfzigste verjaardag van H. K. H. Louisa Augusta Wilhelmina Amalia, Prinses van Pruisen, Gemalin van Z. K. H. Prins Frederik, op de gebruikelijke wijze gevierd.

Aan het bureau van den Burgerlijken Stand alhier zijn van den 1 tot en met den 31 januarij 1859 aang- egeven, als: gehuwd 36 paren, geboren 334, over- leden 347, levenloze kinderen 16, terwijl geene echt- scheidingen hebben plaats gehad.

Ziekte der overledenen:

Vervalt	32	Kinkhoest	10
Borstziekte	46	Kroep	5
Klieren	43	Schrik	1
Mazelen	29	Zelfmoord	1
Tering	23	Typhus	5
Verdronken	2	Kanker	7
Rhumatiek	3	Pokken	4
Stuip	60	Zuur	9
Zenuwziekte	3	Diarrhé	3
Hersenziekte	9	Breuk	1
Longziekte	6	Leverziekte	1
Water	10	Spruw	2
Beroerte	6	Ontsteking	2
Maagziekte	2	Galkoorts	1
Kramp	3	Subiet	1
Koorts	6	Verbranding	1
Tanden	10		

Ouderdom der overledenen:

Beneden het jaar 11		Van 50 tot 56 jaren		Van 11 tot 56 jaren	
Van 1 tot 5 jaren	103	56	62	11	11
5	16	15	62	67	13
10	10	1	67	71	6
16	20	4	71	75	9
20	25	7	75	81	11
25	30	8	81	85	3
30	35	5	85	90	3
35	40	8	90	95	1
40	45	9	95	100	1
45	50	7			

angerstrijd op den Warburg. Daargelaten nu het nkieische, hetwelk in het ten toneele voeren dezer age gelegen is, zoo is de profzinlijke afdwaling an Tannhäuser, hetzij die vrijwillig dan anderzins eschied zij, ten eenenmale ongeschikt hem tot den eld van een drama te maken. Dat Tannhäuser a- njne terugkomst uit den Venusberg tot geene stand- astige houding of energische handeling meer in staat t, moet wel is waar logisch en juist genoemd worden, jaar men zal toch erkennen, dat deze logica bitter einig waarde voor het drama heeft. Tannhäuser is n blijft tot aan het einde dezelfde droevige en sen- tementele figuur. Zijne bekeerling bij het lyk van lisabeth verandert weinig aan de zaak, daar hij onder de krachtige terughouding van Wolfram von schinbach zich weder hals over kop in de armen an Venus zou geworpen hebben.

De krachtlooze en passieve houding van Tannhäuser sent den zigbaarsten invloed uit op de tweede oofpersoon Elisabeth. Hare krachtige vermindering an Tannhäusers dood door het zwaard der ver- ornde zangers is de eenige handeling, welke voor et drama van waarde is; overigens wordt hare toe- and geheel lijdelijk, en vertoont zij het beeld eene- rome Christin, wier smart zich geheel in gelooven a bidden oplost. De beste hoofdfiguur daarentegen Wolfram von Eschinbach. In hem zien wij den delen en krachtigen ridder, die in weêrwil zijner gene liefde voor Elisabeth niet schuwt het hoogste offer aan de vriendschap te brengen.

Na de ontleding der drie hooftkarakters nog een- itvoerige beschrijving van het stuk te geven is on- odig. De geheele handeling dezer opera mist vndigheid, intrigue en dramatisch verband. Iedere te kan als eene op zich zelf staande episode be- houd worden. Dit alles gevoeld bij de sombere ut en matheid, welke vooral in het laatste bedrijf erschende is, maakt, dat deze opera niet in staat als drama den toeschouwer genoegzaam te boeien. Wagners verdiensten als dichter te beschouwen, lks ligt wel een weinig buiten ons terrein. Intus- hen moet erkend worden, dat, wat schoonheid van al en rythmus betreft, zijne verzen verre boven die n andere opera-dichters te verkiesen zijn, en zoo t dan ook afgezien van de dramatische en muzie- le waarde zijner opera's, derzelver dichterlijke waarde strekt niet te betwijfelen. Alleen zoude men ge-

gronde bedenkingen kunnen opperen tegen den vorm. Over het algemeen legt Wagner zijne personen veel te lange strophen in den mond. Op enkele plaatsen, bij voorbeeld in den zangerstrijd, mogen deze gepast zijn, maar meestal zijn zij ter muzikale behandeling ongeschikt, behalve dat zij nog bovendien den gang der handeling belemmeren. Doch hier is het weder zijn ideaal, hetwelk, aan de praktijk gestoet, geen sieck houden kan.

Intusschen willen wij overgaan tot de beschouwing van Wagner als componist. Zijn ideaal als zoodanig hebben wij reeds besproken. Onophoudelijke toon- schildering, om, onder de leus van eenheid met het woord, den inhoud van zijn gedicht met de muziek voet voor voet te volgen, ziedaar zijn streven, ziedaar ook het geheim zijner zoogenaaude nieuwheid. Men houde echter wel in het oog, dat, volgens eigen getuigenis van Wagner, de Tannhäuser nog verre beneden zijn ideaal gebleven is. Maar daaraan juist hebben wij de vele muzikale schoonheden dezer opera nog te danken. Bij eene naauwkeurige beschouwing zal men bevinden dat daar, waar hij de oude kunst- vormen nog niet geheel verloochend heeft, hij, in het septuor der 1ste acte, het duo, de marsch met koor en het finale der 2de acte, zijne compositie het best gelukt is. Van de nieuwere vormen is alleen de zangerstrijd goed in praktijk gebracht, terwijl het duo tusschen Venus en Tannhäuser in de 1ste acte en de beschrijving der Pilgerfahrt, in de laatste acte aan Tannhäuser in den mond gelegd, even vermoejend voor den zanger als vervelend voor de toehoorders zijn. Het onpraktische dezer nieuwe vormen is echter eerst rege aanschouwelijk in de tweede en derde acte van Lohengrin. Hier worden zanger en toehoorder in den waren zin des woords gemarteld. Verbeeldt u eindelooze duo's te moeten aanhooren, bestaande uit ellenlange strophen, vertolkt door aanhoudende toonschilderingen zonder eenig motief of thema, terwijl uw gehoor door de uiteenlopendste toonaarden wordt heen gevoerd, zonder eenig rustpunt te vinden, terwijl gij ieder oogenblik bang wordt, dat de zanger eene bloedsuiping zal krijgen, dan kunt gij u eerst een regt denkbeeld vormen van Wagners ideale toek-omst-muziek. Doch genoeg! keeren wij terug tot Tannhäuser! Toest men de Wagnersche muziek aan de regelen der aesthetiek, dan stuit men menigmaal op de grofste fouten en ongerijmdheden. Een no-

al sterk voorbeeld wordt daarvan in de Tannhäuser-ouverture gevonden. Gelijk men weet kout het Pilgerchor hierin driemaal voor, de eerstemaal voor houten blaasinstrumenten, daarna voor koper-instrumenten met begeleiding van op- en afgaande viool-figuur, en aan het slot nog eens ten derdenmale weder met begeleiding van aftalende viool-figures, welke, zoo wij ons niet bedriegen, 90 malen, zegge negentig malen, achtereen herhaald worden. De Leipzigsche Professor Jahn heeft dergelijke frasen in de Wagnersche muziek zeer geestig betiteld met: *muzikale oorvijgen*. Evenzoo heeft Wagner gezondigd tegen de modulatie-leer, en bederft hij dikwijls zijne beste momenten door eene te groote oopenhooping van chromatische modulatie. Wie zich daardoor late verblinden, hij moge dit doen, maar naar ons gevoelen moest een groot componist dergelijk effectbe- jag beneden zich achten. Waarom schelden de Wagnerschen zoo op Meijerbeer? Juist omdat zij zeer goed weten, dat Wagner de ongerijmdheden, welke Meijerbeer begaat, nog veel verergerd in zijne eigene werken terugzeeft. Maar dit neemt niet weg, dat ook weder andere plaatsen in de Wagnersche muziek, zoo als de scène in den Venusberg, van geniale vinding getuigen.

Wat de praktijk betreft, zoo staat van alle Wagnersche opera's Tannhäuser nog op het beste standpunt. Het finale der 1ste acte, alsmede de geheele tweede acte zijn niet alleen effectvol maar ook dankbaar. Wagner is hier wat aanwending van muzikale mid- delen aangaat nog geheel in het voetspoor van Rossini en Meijerbeer gebleven. Eerst in zijne latere opera's Lohengrin en Nibelungen komen dwaasheden voor, welke tegen alle gezond verstand aandrueschen. In Lohengrin komt een finale voor met 8stemmige koren van 4 octaaf omvang, onuitvoerbaar voor opera- koren, welke aan de grootste theaters naauwelijks 50 of 60 personen sterk zijn. Daar hoort men ook instrumentatie met 5 trompetten in het orkest en 12 trompetten op het toneel. Nog fraajier! in zijn laatste werk de Nibelungen moeten, naar men zegt, 12 solo violen voorkomen! Welk orkest kan zoo iets uitvoeren, daar de meeste opera orchesten naauwe- lijks twaalf gewone violen rijk zijn! O Wagner! alvorens uwe toekomst-muziek te schrijven, hadt gij dienen te zorgen voor toekomst-kelen en toekomst- instrumenten! Nu loopt uwe toekomst-muziek groot

gevaar van te worden eene onmenselijke muziek! Wanneer men in aanmerking neemt, dat het Hoogduitsche operagezelschap nog pas ingespannen bezig was geweest met het instuderen eener nieuwe opera, en deze zangers wegens de afwezigheid van den kapelmeeester, die hier te Rotterdam het orkest moest voorbereiden, verleden vrijdag te Amsterdam waar- schijnlijk geene repetitie hebben kunnen houden, dan vergeeft men gaarne eenige kleine onnaauwkeurigheden, welke de overigens in de hoofdzaken goede uitvoering niet konden ontsieren. De heer Lorrain had als Tannhäuser verscheiden goede oogeblikken; wij zijn echter dezen zanger den raad verschuldigd zich nog vlijtig te oefenen, zoowel ter beschaving zijner overigens goede stem, als tot verbetering van zijn spel, hetwelk nog veel te wenschen overlaat. Mw. Bauer voldeed als Elisabeth goed. De heer Eghardt toonde zijne partij als Wolfram uitmunten te hebben opge- vat; hij was dan ook meesterlijk in de uitvoering. Wat het overige ensemble der mannenstemmen alsmede het koor betreft, zoo hebben wij alle reden den Heer de Vries met het bezit van een zoodanig personeel geluk te wenschen. Zoo was onder anderen de uitvoering van den zangerstrijd uitstekend en liet die, welke wij in Duitschland bijwoonden, verre achter zich. Daarentegen was in de uitvoering van het finale der tweede acte eene zekere mathed en onzekerheid duidelijk merkbaar. Meer echter hinderde de onzuiverheid van het vrouwenkoor in de eerste acte, wat evenwel niet al te sterk moet aangerekt worden, daar, gelijk wij reeds gezegd hebben, de Wagnersche muziek te zwaar is, om niet voor iedere voorstelling eene duchtige voorbereiding te vorderen. Het orkest verdient voor de uitmuntende wijze, waarop het zich van eene hoogst moeijelijke taak heeft gekwetend, den meesten lof.

Veel van het hier geschrevene dat eerst door eene herhaalde opvoering van Tannhäuser opgehield worden. Wij hopen dan ook, dat de heer de Vries zijn voornemen in dezen gestand moge doen, terwijl de opvoering van nog eenige andere Duitsche opera's ons mede hoogst welkom zal zijn.

W. F. THOOF.

(Door plaatsgebrek is de opname van dit artikel enige dagen uitgesteld.)

Elders overleden: Johann Carl Friedrich Kücken, den 11 december 1858, aan boord van het Nederl. schroefstoomschip Ary Scheffer.

Met belangstelling brengen wij ter kennis onze lezers, dat onze talentvolle landgenoot, de heer J. A. van Eyken, thans organist te Elberfeld, ingevolge het verlangen van vele kunstminnaars, op morgen (woensdag) in de Zuiderkerk een buitengewone orgelbespeeling zal geven.

Bij de deze dagen gehouden aanbesteding der voor de Afdeling dienstdoende Schutterij dezer stad (ligging 1858) benodigde uniformen, chakots en roode whings, waren minste inschrijvers A. Scholte, lakenkoper en kleedmaker alhier, voor de uniformen (rok en pantalon) f 14. 74, en Wed. J. Corsten en Zoon, hoedenfabrikant alhier, voor de chakots per stuk f 2. 58 en voor de whings per paar f 1. 17.

Z. M. heeft den kapitein M. T. Elout, van het regiment rijdende artillerie, op deszelfs verzoek, voor den tijd van één jaar op non-actieveit gesteld.

De Minister van Financien heeft bij resolutie van 22 januarij goedgevonden, den heeren provinciale directeurs der directe belastingen enz. te kennen te geven, dat, voor zooveel het tarief van regten aangaat, de zoogenaamde spoorwegmandjes, uit teen gevlochten, behooren te worden gerangschikt onder den post teen- of mandenwerk, belast bij den invoer met een regt van 6 per cent der waarde, en vrij van regten bij den uitvoer.

De Inspecteur van de geneeskundige dienst der landmagt heeft hen, die genegen mogten zijn de plaats van apotheker der 3de kl. bij de armee hier te Lande te vervullen, opgeroepen om vóór den 1 maart aanstaande hem de noodige bewijzen van goed gedrag en bekwaamheid toe te zenden, ten einde later het gevorderde examen af te leggen, waarvan het programma bij hem en bij de eersaanzwezende officieren van gezondheid in de garnizoenen te verkrijgen is.

Van Hellevoetsluis schrijft men den 31 Januarij: „Gisteren morgen had alhier, aan boord van Zr. Ms. wachtschip Rhijn, de plechtige uitreiking plaats van de gouden medaille van verdiensten, benevens eene gratificatie van honderd gulden, die door Z. M. den Koning zijn geschonken aan den opper-konstabel S. Swoboda, voor meer dan 50jarige trouwe dienst aan den Lande bewezen. Na eene gepaste aanspraak door den directeur-kommandant, werd aan den door trouwe dienst grijs geworden konstabel het eermetaal en de gratificatie plechtig overhandigd en met dankbaarheid aangenomen. Deze uitreiking maakte bij velen een goeden indruk.

Met den 20 febr. zal alhier arriveren het Ned. barkschip Eugenie, kapitein Bargman, waarop logement moet getimmerd worden voor honderd man marine-matrozen, welke primo maart moeten overgevoerd worden naar Batavia. Met dien bodem zullen mede vertrekken de heeren J. A. D. Phaff, luit. ter zee 1ste kl., detachements-kommandant; C. T. Haackstroh, luit. ter zee 1ste kl., offic. van gezondh. 2de kl. A. Visscher, C. J. S. Court, offic. van administratie, en H. P. X. Strengnaerts, idem.

Nadat zaterdag 11 het nieuwe orgel in de Groote Kerk te Dordrecht, in tegenwoordigheid van heeren kerkmeesters, door den met lof bekenden organist J. A. van Eyken, vroeger te Rotterdam, thans te Elberfeld, bij wijze van profneming bespeeld was, heeft in de morgen-godsdienstoefening van eergisteren de plechtige inwijding van hetzelve plaats gehad. De eerwaarde heer ds. Simons hield eene op deze heugelijke gebeurtenis toepasselijke rede, naar aanleiding van Kolossensen III: 16. aan het slot waarvan hij, namens de gemeente, hartelijke woorden van dank bracht aan heeren kerkmeesters, den vervaardiger, den heer W. H. Kam, te Rotterdam, en den organist, den heer G. J. de Vries. Een waarlijk die hulde mag als welverdiend worden beschouwd, want bij de aangeheven geestelijke liederen verhoogde het krachtige en voortreffelijke van het begeleidend orgel niet weinig eene gepaste stemming. Ten einde echter aan het publiek eene ruimere gelegenheid te geven, zich van de vele goede eigenschappen van het nieuwe orgel in deszelfs geheel omvang te overtuigen, hebben kerkmeesters gaarne het beleeft aanbod van den heer van Eyken aangenomen, tot het geven van een orgel-concert door dezen, op heden namiddag, waarvan de opbrengst zal strekken voor de armen der Ned. Herv. diaconie.

Naar men verneemt zal dit jaar de Delftsche kermis vroeger invallen en gehouden worden van den 8 tot den 13 augustus.

Gisteren avond had te Leydschendam in het logement, genaamd het Eiland, van den heer Schoonzetter, wederom eene tooneelvoorstelling ten voordeele der armen plaats door de Vereniging van Jongelieden onder de zinspreuk: Liefde adelt genot.

Er waren moeiten noch offeringen ontzien om de bezoekers een genotvollen avond en de behoeftigen hulp te verschaffen.

Op 31 januarij was de staat der Nederlandsche Bank als volgt: aan omloopende bankbiljetten f 90.116.840; aan saldo's van rekeningen-courant f 33.099.888. 57 1/2, en aan munt en muntmateriaal f 109.010.178. 55 1/2. Te Hoorn is algemeen sprake van het bouwen van eene cellulaire gevangenis, en zou reeds de plaats daartoe aangewezen zijn.

De Senaat der Hoogeschool te Utrecht heeft onlangs den heer A. Hardeland, laatstelijk afgevaardigde van het Nederlandsche Bijbelgenootschap in Zuid-Borneo, en bekend door zijne vertaling der Heilige Schrift in het Dajaksch, alsmede door zijne spraakkunst en woordenboek der Dajaksche taal, benoemd tot theologiae doctor, honoris causa.

Het Munt-Collegie te Utrecht zal op 15 dezer in het openbaar aanbesteden de levering van vier miljoen stuks muntplaatjes voor halve cents, weggende te zamen ruim 7692 Ned. ponden.

Uit Middelburg wordt ons het volgende geschreven: Dezer dagen heeft de aanbesteding plaats gehad der gebouwen voor eene op te rigten metaal-, koper- en ijzergieterij, onder directie der heeren Boddaert en van Reigersberg Versluys, ten bedrage van ongeveer f 13.000.

Men verneemt, dat er sprake is van meerdere handels- en nijverheids-ondernemingen, doelt dat eerst afgewacht wordt, in hoeverre deze gemeente in het Nederlandsch spoorwegnet zal worden begrepen, iets, waarvan alles afhankelijk wordt gemaakt.

Eergisteren morgen omstreeks 10 ure ontstond in de gemeente Hintham, nabij 's Hertogenbosch, brand in de woning van E. van Druenen, nabij de Haldersche barrière, toen bijna alle bewoners ter kerke waren. Gelukkig dat door moed en tegenwoordigheid van geest van eenige naburen de brand met eenige geringe schade is gebluscht geworden.

Aan den heer Cornelis Kieboom, te Heusden, is door Z. Exc. den Minister van Binnenlandsche Zaken vergunning verleend tot aanleg eener wagen dienst tusschen Heusden en 's Hertogenbosch.

Door grondigenaars en landbouwers te Empel, provincie Noordbrabant, wordt een request aan de Eerste Kamer gericht, houdende dringend verzoek hare goedkeuring te hechten aan het wetsontwerp tot afkoopbaarheid der tienden, bereids door de Tweede Kamer aangenomen.

In de laatst. zaterdag gehouden zitting van den Gemeenteraad te Arnhem was a.m. de orde de voortzetting der beraadslagen over het plan van de voorgenome veranderingen aan de Velper-barrière en de uitbreiding van het terrein bij Muis Sacrum. Na eene woordenwisseling werd door den Raad besloten, dat het in de vorige vergadering aangeboden plan van de voorgenome veranderingen bij de Velper-barrière en van de uitbreiding van het terrein bij Muis Sacrum zal worden uitgevoerd, zoo als het ligt, met uitzondering voor het oogenblik van den verkoop van gronden voor aanbouw van villa's en huizen, waarover nader zal worden beslist, en behoudens de goedkeuring van de commissie voor den uitleg op het laten vellen van hooenen. Door den Voorzitter werd alsnu medegedeeld, dat hij dezer dagen den heer baron van Heeckeren van Enghuizen gesproken heeft over het verkrijgbaar stellen van zijne gronden langs den St. Jansbuitensingel en den Apeldorpschen weg voor den opbouw van villa's en huizen, en dat deze bij die gelegenheid heeft verzekerd daartoe aanvankelijk wel gezind te zijn en gaarne zijne medewerking voor daar ter plaatse beoogde verbeteringen te willen verleenen, waaromtrent hij verklaarde nader zijne bepaalde meening te zullen kenbaar maken.

Laatstl. vrijdag is de windkorenmolen van den heer A. te Varsveld afgebrand.

Uit Ambt Vollenhove wordt het volgende gemeld: Voor onze arbeidende volksklasse, alsmede voor die uit de Stad Vollenhove, is het tegenwoordige winterweder al buitengewoon gunstig te noemen. Gedurende den geheelen winter toch werden ze nog slechts een enkelen dag verhindert in de uitoefening van het zoogenaamde steenputten en het zoeken van keijen op wegen en akkers, dat een aanzienlijk aantal huisgezinnen voor armoede vrijwaart en zelfs aan menigen beste dagen oplevert.

Het jaar 1858 is op verre na zoo gunstig niet geweest voor de scheepvaart van St. Petersburg in het algemeen, en van die met de Nederlanden in het bijzonder, als de 2 voorgaande jaren. In 1836 namelijk zijn aangekomen 3375 schepen, in 1857 2322, in 1858 2132; de Nederlandsche vlag deelde daarin: in 1856 voor 17 pct., in 1857 voor 21 1/2 pct., in 1858 slechts voor 14 pct.

afwerpt, met zelfstandigheden voor de gezondheid nadeelig bezwangerd wordt, zoodat, wanneer die stoffen in het kanaal komen, zij de oprigting der fabriek ter aangewezen plaats onttraadt.

Gedurende het geheele jaar 1858 zijn te Smyrna aangekomen 20 Ned. schepen, waarvan 11 regtstreeks uit Nederland. Van die vaartgenooten vertrokken 4 naar Nederland en 15 naar andere havens, terwijl 1 op den 31sten december 11. nog ter reede van Smyrna lag. In 1857 had het getal der aldaar aangekomen schepen 26 bedragen. De Nederlandsche schepen blijven in de Levant zeer gewild en boven de schepen van andere Natien verkozen; zij worden echter meest nog voor het transport der voortbrengselen van Turkschen bodem naar het buitenland gebruikt, terwijl de directe scheepvaart met Nederland onbeduidend blijft.

Ten aanzien van den oogst was 1858 voor Klein-Azië een ongunstig jaar. Langdurige droogte, die tot het eind van den herfst aanhield, was van nadeeligen invloed op de opbrengst van bijkans alle artikelen. Vruchten bijv. leverden slechts 6,000 last op tegen 11,000 last in 1857. Alleen meekrap en katoen deelden niet in deze ongunstige verhouding. De zware regens, die sedert kort gevallen zijn, doen voor 1859 betere uitkomsten verwachten.

Volgens een berigt van Zr. Ms. Consul te St. Petersburg, in dato 25 december 11, heeft de scheepvaart aldaar gedurende het afgelopen jaar 194 dagen geduurd, dus 13 dagen korter dan in 1857. Aangekomen waren aldaar te Kronstadt 1773 zeilschepen en 359 stoombooten; overwinterd van 1857 hadden 18 zeilschepen en 2 stoombooten, hetgeen met 14 tot zeescheepen overgeschreven vaartgenooten, een gezamenlijk getal uitmaakt van 2166 schepen, behalve nog 828 kustvaarders, waaronder 222 stoombooten. Onder deze schepen komt onder anderen voor de Engelsche vlag voor een aantal van 817 schepen, waarop de Nederlandsche vlag volgt voor 314 schepen, voorts de Pruisische voor 107, de Deensche voor 188, de Russische voor 93, de Fransche voor 123, de Noordsche voor 103, de Amerikaansche voor 39 schepen enz.

Van deze 2166 schepen zijn vertrokken 2136, waarvan naar Groot-Brittanje 1211, naar Nederland 193, naar Frankrijk 105, naar de Vereenigde Staten 10 schepen enz.

Gedurende 1858 zijn uit Nederland aangekomen: 63 Nederlandsche zeilschepen en 12 stoombooten, metende 5844 lasten (waarvan 5 in ballast), als: uit Amsterdam 49, uit Rotterdam 23, uit Schiedam 2, uit Vlaardingen 1 schip. Voorts kwamen uit Nederlandsche havens 10 vreemde schepen, metende 759 lasten.

Uit vreemde havens kwamen 235 Nederlandsche schepen, metende 14,488 lasten (waarvan 7 in ballast), als: uit Groot-Brittanje en Ierland 161, uit Denemarken, Zweden en Noorwegen 28, uit Duitsche havens 28, uit Frankrijk 8, uit Spanje, Portugal en de Middellandsche Zee 8, uit België 4 schepen, terwijl 4 schepen van 1857 overwinterden. Naar Nederland vertrokken 68 Nederlandsche schepen, waaronder 12 stoombooten, metende 5597 lasten, als: naar Amsterdam 37, naar Rotterdam 13, naar de Maas 10, naar Harlingen 4, naar Zwolle 2, naar Dordrecht en het Nieuwe Diep respectievelijk 1 schip.

Uit de havens vertrokken 241 Nederlandsche schepen, metende 14,404 lasten (waarvan 20 in ballast), als: naar Kopenhagen en Elsenaur om orders 127, naar Groot-Brittanje en Ierland 78, naar België 6, naar Zweden en Noorwegen 4, naar Russische Oostzee-havens 19 schepen. Voorts vertrokken 18 vreemde schepen naar Nederland.

Het jaar 1858 is op verre na zoo gunstig niet geweest voor de scheepvaart van St. Petersburg in het algemeen, en van die met de Nederlanden in het bijzonder, als de 2 voorgaande jaren. In 1836 namelijk zijn aangekomen 3375 schepen, in 1857 2322, in 1858 2132; de Nederlandsche vlag deelde daarin: in 1856 voor 17 pct., in 1857 voor 21 1/2 pct., in 1858 slechts voor 14 pct.

Uit Java-suiker als invoer- van en rogge als uitvoer- artikel naar Nederland waren de wederzijdsche markten reeds in 1857 zoodanig verzorgd en gedeeltelijk overvoerd, dat de uitwerking er van nog in dit jaar zich liet gevoelen. Deze artikelen, welke vooral in de twee vorige jaren het vertier tusschen de Nederlanden en St. Petersburg zoo levendig onderhielden, droegen er in 1858 slechts weinig toe bij, hetwelk voornamelijk op de regtstreeksche vaart een belemmerenden invloed uitoefende, zoo als blijkt uit de volgende cijfers.

In 1836 kwamen regtstreeks uit Nederland 172 Nederlandsche en 33 vreemde schepen; in 1857 205 Nederlandsche en 28 vreemde; in 1858 slechts 75 Nederlandsche en 10 vreemde schepen. Naar Nederland vertrokken in 1856 178 Nederlandsche en 33 vreemde schepen; in 1857 193 Nederlandsche en 15 vreemde, in 1858 slechts 68 Nederlandsche en 18 vreemde schepen.

Het betreffend drukker emplooi, hetwelk Nederlandsche schepen bij de indirecte vaart vonden, ligt hoofdzakelijk in hunne bouworde, zoo geschikt tot het vervoer van granen, en tevens in de faciliteit, dat dezelve te St. Petersburg aan de stad kunnen lossen en laden. Het onderscheid met vorige jaren is dan ook, wat gezegd vaart betreft, minder aanzienlijk. Van vreemde havens namelijk kwamen: in 1856 404

in 1857 292, in 1858 235 Nederlandsche schepen en vertrokken naar vreemde havens: in 1856 343, in 1857 349, in 1858 244 Nederlandsche schepen.

De vrachten waren dit jaar zeer laag. Zoo als de uitkomsten der drie laatste jaren bewijzen, hangt de scheepvaart tusschen de Nederlanden en St. Petersburg hoofdzakelijk af van het meer of min drukke vertier in koloniale producten (Java-suiker) en granen (rogge en lijnzaad). De uitzigten voor de scheepvaart in het ingetreden jaar zijn natuurlijk nog onzeker, maar het laat zich aanzien, dat de vaart tusschen Nederland en St. Petersburg iets drukker zoude kunnen uitvallen dan in 1858. Er zoude voor Nederlandsche schepen kans zijn, met hout van St. Petersburg beladen te worden, vermits in de omstreken der hoofdstad eene zekere hoeveelheid mastenhout geveld is, waarvan een gedeelte in het voorjaar naar St. Petersburg ter verscheping zou worden vervoerd, indien de prijzen in Holland daartoe mogten opwekken.

Burgerlijke Stand.

ROTTERDAM den 1 Februarij. OVERLEDEN: G. A. Hanken, z. 1 j. — A. Ringer, z. 15 j. — M. Vierboom, d. 1 j. — B. J. Cats, wed. F. Spanbroek, 80 j. — J. Hartman, d. 2 d. — J. F. Strackee, z. 2 j. — G. Storm, d. 2 j. — H. Jalink, d. 2 m. — C. J. Dekker, d. 11 m. — W. H. Kriens, d. 9 m. — W. C. H. Hageraats, d. 2 j. — G. de Moré, man van C. H. Helgers, 54 j. — P. Spruit, z. 4 m. — G. Blankenaar, z. 16 j. — M. J. Hollink, jd. 68 j. — A. J. van Es, z. 3 j. — C. Staring, z. 2 j.

VERTREK DER SPOORTREINEN. WINTERDIENST. Hollandsche Spoorweg.

Van Rott. naar Amsterdam	7.30, 11.40, 3.35, 6.30.
" " alleen naar 's Hage	9.45, 9.30.
" Amst. naar Rotterdam	8.30, 11.30, 4.30, 7.30.
" 's Hage alleen naar Rott.	8.30, 3.44.

Spoorweg Antwerpen-Rotterdam.

Van Rott. naar Antwerpen en Breda	10.—, 2.45.
" Breda naar Rott. en Antwerpen	6.50, 12.35, 5.20.
" Antwerpen naar Rott. en Breda	7.45, 12.20.

alleen naar Breda en Moerdijk: 5.25.

Rhijn-Spoorweg.

Van Rott. n. Utr., Amst. en Arnh.	7.—, 12.15, 1.15, 7.15.
" Amst. n. Utr., Rott. en Arnh.	7.20, 12.30, 2.25, 7.45.
" Arnh. n. Utr., Amst. en Rott.	6.33, 11.40, 12.30, 6.58.

Cargalisten.

Rotterdam. BATAVIA en SOERABAJA, Tatcher Magoun, A. Baxter. — 3298 kranj. Suiker, 4764 stuks Koe- en 258 dito Buffelhuiden, 59 legg. Arak, 2 partijen Sapanhout en 9360 boss. Bindrotting. Gebr. Nottebohm; 1000 kranj. Suiker, 1480 stuks Koe- en 216 dito Buffelhuiden, 4 v. Tamarinde en 4 v. Indigo, R. Twiss en Zn.; 894 stuks Huiden, van Overzee en Co.; 1069 kranj. Suiker en 50 legg. Arak. Order

Amsterdam. BANJOEVANGIE Lioa van Os. — 2790 b. Kottij, 699 kranj. Suiker, 27 s. Tin en 2250 boss. Bindrotting. NEM.

SURINAME. Josephina Bernhardina, Bos. — 161 v. Suiker, 1 partij Koper en 1 dito Lood, Th. van Schaak; 77 v. Suiker, G. C. Bosch Reitz; 110 v. dito, Rothuys en Co.; 70 v. dito, van Heukelom en Vollenhoven en P. J. M. Faucher; 26 v. dito, Wed. van Hasselt en Co.; 23 v. dito, C. A. de Vismes; 17 b. Katoen, J. Haase en Zn.

GALATZ, Protomelia, Forster. — 4264 tz. Rogge, Ord.

In lading liggende Schepen.

te Rotterdam. BATAVIA en SOERABAJA, het extra snelzeilend Ned. gekoperd Barkschip Eugenie, kapitein E. J. Bargman. Adres ten kantoren van Kuyper, van Dam en Smeer en Hudig en Blokhuyzen.

BELFAST, het Ned. Kofschip Verwisseling, kapitein P. J. Boer, om spoedig te vertrekken. Adres ten kantoren van Kuyper, van Dam en Smeer.

HAMBURG, het Nederlandsch Schip Meinkina, kapitein J. Spelt. Adres bij Seeuwen en Co.

JERSEY, het Nederl. Schoener-Kofschip Cornelia, kapitein K. H. Meijer. Adres bij Kuyper, van Dam en Smeer.

LISSABON, het Ned. Schip Wilhelmina, kapit. H. de Goede. Adres bij Seeuwen en Co.

LIVERPOOL, het Ned. Schoener-Kofschip Fenna Gerards, kapitein A. P. Struik. Adres bij Kuyper, van Dam en Smeer.

LIVORNO, het Ned. Kofschip Alberdina, kapitein E. J. Deddes. Adres bij Kuyper, van Dam en Smeer.

PADANG, het Nederlandsch Barkschip Julie, kapitein R. Brem. Adres bij de Reeders van Overzee en Co. en bij de Cargadoors Hudig en Blokhuyzen en Kuyper, van Dam en Smeer alhier en de Coningh en Co., te Amsterdam.

PHILADELPHIA, het Nederl. gekoperd Briksschip Presto, kapit. F. F. Cremer. Adres bij Hudig en Blokhuyzen en Wambersie en Zoon.

SAMARANG (direct) het extra snelzeilend Ned. gekoperd Barkschip Vijf Vrienden, kapit. C. Johan; om spoedig te vertrekken. Adres ten kantoren van Kuyper, van Dam & Smeer en Hudig & Blokhuyzen.

TRIEST, het snelzeilend Nederl. Schoenerschip Veendam, kapitein B. A. Hazewinkel. Adres bij Kuyper, van Dam en Smeer.

Scheepstijdingen.

Brouwershaven.	Zeilklaar.
(ZW-WZV) Aangek. 1 febr. Joan. la Seur. Hellevoetsluis. Tuisco, Dannemann, dito. Jeannette Cornelia. Verhoeven, dito.	Vertrouwen, Teensma, Boston. Maroim, Kuiper, Jersey Coral, Cracknell, Ipswich (benevens de schepen in No. 22 vermeld). Brielic. (ZW) Vertrokk. 1 febr. Schiedam (st.), Lond. Leo (st), dito.
Hellevoetsluis.	Zeilklaar.
(ZW) Aangekomen 1 febr. Cora-Leon, Michel. Port Abbé. Paquette de Hamburgo. Felleria, Manzanilla. Jeannette Cornelia. Verhoeven, Brouwersh. (per Z.-Holland) Vertrokken. Lord Raglan (st), Newe.	Heden zijn alhier aangebragt 184 vaten wijn van de Sully; dus in het geheel alhier geborgen 336 vaten. Maassluis. (Z. W.) Vertrokken. 1 febr. Maria Bertha. Preuss, avontuur. Van de gestr. brik Sully zijn heden verscheid. fusten wijn aangebragt.

Amsterdam. Vert. 31 jan. Queen of the West. Hutchings, Venetië. Hillegienna Annegianna, de Vries, Cagliari.	Havanna. Vert. 2 jan. Ceres, Mannek, Hamburg.	Cadix. Aangekomen 21 jan. Elsina, Nanninga, Newcastle.	Vertrrokken. 29 Magnus, Londahl, Amsterdam.
Texel. (Z.W.) Aangek. 1 febr. Cornelia, Jaski, Pasoeroewan, l.v. Maur. Creole, Krab, Soerabaja.	New-York. Zeikl. 18 jan. Sophia Elisabeth, van der Hoef, Roth. Gezusters, Visser, Amst. Isaac Bell, Johnson, Antwerpen.	Lissabon. Aangek. 21 jan. Burger, Bartelse, Newcastle.	Plymouth. Binnengel. 29 jan. Eugénie, Scheper, Antwerpen n. Rio-Jan.
Vie. (W.) Aangek. 29 jan. Stoomvaart (st.), Hamburg.	Odessa. Vert. 16 jan. Baroness Limstrong, Holland.	Vertrrokken. 20 Wilhelmina Catharina, Kiel, Rio-Grande.	Cowes. Aangekomen 30 jan. Succés, van de Steene, Bombay.
Vlissingen. Aangek. 31 jan. Backenbagen, Hakker, Istapa.	Triest. Aangekomen. 21 jan. Maria, Mooi, Amst.	St. Nazaire. Aangek. 27 jan. Anna Martha, Korfker, Belfast.	Portsmouth Aangek. 30 jan. Meika Jacoba, Huininga, Galatz.
Maassluis. (Z. W.) Vertrokken. 1 febr. Maria Bertha, Preuss, avontuur.	Messina. Vert. 19 jan. Janke Schuringa, Brouwer, Girgenti.	Liverpool. Aangek. 30 jan. Pelican (st.), Rott.	Newhaven Aangek. 29 jan. Active, Fieldgate, Rotterdam.
	Palermo. Vert. 20 jan. Amity, Williams, Amst.	Falmouth. Aangek. 29 jan. Fides, Hult, Rangoon Fleetwing, Knight, Parab. Johanna, Rooster, Taganrog.	Goodwinsand. Gepasseerd. 29 jan. Eolus, Schaafsma, Harlingen n. Havanna alles wel aan hoord.
			Londen. Zeilklaar. 29 jan. Arendina Catharina,

Beursberigten.

LONDEN den 31 Januarij.

Table of exchange rates for London, listing various currencies and their values.

De fondsen verkeerden heden in eene flauwe stemming op de aankondiging der Oostenrijksche leening van £ 6,000,000 a 5 per cent.

AMSTERDAM den 1 Februarij.

Table of exchange rates for Amsterdam, listing various currencies and their values.

Rusland, Cert. Adm. te Hamb., 5 pc., 99%, idem Spoorw. Aand., 5 pc., 75%; idem: volgef., f 2354 a f 236; id. Hypotheek, 4%, pc., 91%.

ROTTERDAM den 1 Februarij.

Table of exchange rates for Rotterdam, listing various currencies and their values.

Ofschoon de prijzen met uitzondering van Oostenrijksche fondsen weinig verschil met die van gisteren opleverden, was de stemming over het geheel gunstiger.

Per Telegraaf.

MADRID den 31 Januarij. Spanje 1 1/2 pCt. 30.65; idem binnenl. 3 pCt. 41.65.

OFFICIELE Wisselkoersen.

AMSTERDAM den 1 Februarij. Hamburg 2 m. f 35 1/2 g; dito zigt f 35 1/2 g.

ROTTERDAM den 1 Februarij.

Table of exchange rates for Rotterdam, listing various currencies and their values.

Handelsberigten.

ROTTERDAM den 1 Februarij.

GRANEN. Tarwe 164 @ N. Bov. Ris f 260, f 262, 164 @ N. dito dito f 255.

VERKOOPEN EN VOORRADEN van de volgende Artikelen, gedurende de maand Januarij:

Table listing various goods for sale and their prices, including coffee, sugar, and other commodities.

INVOEREN.

Table listing imported goods and their values for January 1858 and 1859.

VOORRADEN.

Table listing stock levels for various goods in January 1858 and 1859.

Voorraad van KOFFIJ bij de Nederlandsche Handel-Maatschappij in alle Havens.

Voorraad van SPECERIJEN bij de Nederlandsche Handel-Maatschappij in alle Havens.

SCHIEDAM den 1 Februarij. GRANEN. Verkocht: Gerst, 128 @ Koersche f 192 1/2 w.

AMSTERDAM den 1 Februarij. Ruwe SUIKER. Invoer sedert 1° Jan. en voorraad op heden.

LONDEN den 1 Februarij. Geconsolideerden 3 pc. 95 1/2 a 1/2.

GRAANMARKT. Van binnenlandsche Tarwe vond de witte goed koopers tot ruim vorige prijzen, maar roode moeilijker te plaatsen.

VEEMARKT. Van het Vasteland werden gedurende de vorige week ingevoerd 328 Runderen, 336 Kalveren, 1046 Schapen en 8 Varkens.

Rotterdam, 29 Januarij 1859. Heden overleed alhier, na een langdurig en smartelijk lijden, in de ouderdom van 44 jaren, Vrouw MARIA JACOBA BEIJERMAN.

ANTWERPEN den 31 Januarij. KOFFIJ. Er zijn heden verkocht 1000 b. Gonaives tot 34 1/2 c.

HAVRE den 29 Januarij. KATOEN. De week sluit met eene mindere flauwe markt.

AVIGNON den 29 Januarij. MEEKRAPPEN. De stemming begint langzamerhand te verbeteren, te oordeelen naar de meerdere vraag naar het artikel.

HAMBURG den 31 Januarij. KOFFIJ stil. — RAAPOLIE per Mei 27.14, per Oct. 26.14.

NEW-ORLEANS den 18 Januarij. KATOEN met levendigen handel tot 1/2 c. verhooging; men noteert middling 1 1/2 c.

Per Telegraaf. LONDEN den 1 Februarij. KOFFIJ vast gestemd. — THEE. Ord. Congo zeer vast, 12 1/2 a 13 d.

Advertentien. Bevallen van eene DOCHTER CHRISTINA RIJSHOUWER, geliefde Echtgenoot van Rotterdam.

VERKOOPING VAN BOEKEN. DRIE VERZAMELINGEN in verschillende Talen en Vakken van Wetenschap, Kunst en Smaak.

DOOFHEID en OORSUIZINGEN, ZENUWACHTIGE AANDOENINGEN van HOOFD en GESTEL. Een Engelsch Geneesmiddel, dat zeker en onfeilbaar herstel aanbrengt.

STOOMBOOTDIENST. ROTTERDAM EN GRANGEMOUTH. in directe verbinding met GLASGOW, door het Forth- en Clyde-Kanaal.

GEVRAAGD, tegen primo Mei, een Bekwame KINDERMEID, van de P. G. Adres: Leuvehaven, oostzijde, wijk 1, n° 213.

Théâtre de Rotterdam. Direction du Théâtre Royal Français de la Haye. MERCREDI 2 FÉVRIER 1859.

LES SOUVENIRS DE JEUNESSE. Comédie-Vaudeville en 4 Actes, par MM. Lambert Thiboust et Delacour.

CROQUE-POULE, Vaudeville en 1 Acte, par M. Rosier. Prix des Places: Balcon f 1.50, Loge f 1.25.

Gedrukt en uitgegeven bij G. en C. A. van Reyn, te Rotterdam.